

VII. Císařským nařízením ze dne 26. prosince 1897 č. 307 ř. z. zajišťuje se podmíněná beztrestnost zatajení nájemného spáchaných před 1. lednem 1898 na základě § 14 státního základního zákona ze dne 21. prosince 1867 č. 141 ř. z. a to za těchto podmínek:

1. udání učiněná v prohlášeních nebo příznáních o výnosu nájemného z budov, jež se podati mají na základě zákona ze dne 25. října 1896 č. 220 ř. z. týkajícího se přímých daní osobních, nebo dále okolnosti, kteréž objeví se při odhadech a vyhledáváních prováděných dle tohoto zákona z r. 1896 ohledně skutečné výše tohoto výnosu nájemného, nesmí býti základem trestního stíhání pro zatajení nájemného spáchané před 1. lednem 1898.

2. Podobně nesmí se z podnětů takovýchto dodatečně předepisovati daň činžovní 5% daň z čistého výnosu dočasně osvobozených domů, pokud se týká, nesmí se měniti nijak provedená již výměra naznačených daní, pokud jde o všechna léta předchozí až včetně po rok 1897.

3. Jestliže pro zatajení daně spáchané před 1. lednem 1898 před podáním nebo po odevzdání prvního příznání předepsaného citovaným zákonem ze dne 25. října 1896 nebo před podáním nebo po učiněném prohlášení ve smyslu téhož zákona došlo nějaké udání již nebo vyšetřování zavedeno bylo, nemá místa stíhání trestní, při čemž ovšem v takovýchto případech za účelem vyměření dodatečné daně vyšetřování se nicméně provede, pokud ono první prohlášení neb ono první příznání osoby ze zatajení nájemného podezřelé obsahuje pravděpodobné udání hrubého nájemného nebo aspoň může se z něho na tento hrubý výnos souditi.

4. K zjištění této okolnosti může berní úřad dle potřeby použití po rozumu § 258 cit. zákona ze dne 25. října 1896 jakožto průvodního prostředku přísežného výsledku svědků před příslušným okresním soudem za modalit v paragrafu onom uvedených.

Zatykač.

I. Pojem.

Zatykačem (listem zatýkacím) vyrozumívá se veřejná vyhláška některého trestního úřadu, která se vydává oproti prchnuvším nebo nepřítomným osobám, závažně podezřelým z nějakého zločinu, jichž pobyt není znám, s podrobným popisem jejich osobnosti a s pojmenováním zločinu jim za vinu kladeného, při čemž činí se ke všem úřadům a jednotlivým osobám vyzvání, aby osoby ty odevzdali, podaří-li se jim je přistihnouti, úřadu trestnímu, jenž popis osobnosti jejich byl vydal.

Rakouský řád trestní obsahuje ve hlavě 24. (§§ 414, 416—419 a v § 421) pod nadpisem »o řízení proti neznámým, nepřítomným a uprchlým« bližší ustanovení o vydání zatykače. Zatykač připouští se po pravidle jen proti oněm, kdož jsou pro zločin závažně podezřelými; jde-li však o přestupek a na zatčení obviněného nemálo záleží, může se s úřady sdělití popis jeho s tím vyzváním, aby učiněno bylo oznámení trestnímu soudu, jenž popis osobnosti vydal, o tom, když by dotyčný dopaden byl. Pro přestupek nějaký nemůže býti zatykač nikdy vydán (§ 452 č. 2 tr. ř.).

II. Vyhotoviti zatykač přísluší radní komoře, v naléhavých případech pak vyšetřujícímu soudci samému. Zatykač vyhotoven býti má dále v té případnosti, když osoba pro zločin uvězněná unikne z vazby vyšetřovací

nebo trestní. Právoplatné dání ve stav obžalovanosti uveřejniti dlužno ve formě zatykače, jde-li o zločin nějaký (§ 421 tr. ř.). Jestliže uprchne osoba a tím může býti veřejná bezpečnost v značné míře ohrožena, musí o tom ihned býti ministerstvo spravedlnosti zpraveno (výn. min. sprav. ze dne 7. prosince 1871 č. 13.769).

III. Obsah a rozšíření zatykače.

V každém zatykači pojmenovati jest zločin, z něhož padlo podezření na obviněného, a co možno nejpodrobněji popsati jeho osobnost, jmenovitě dlužno v zatykači vyznačiti zvláštní znaky, dle nichž dá se obviněný snadno poznati, tudíž jeho zvláštnosti ve vystupování a v jeho obyčejích (na př. kulhavost, šilhání, koktavost a pod.); kromě toho — jak již poznamenáno bylo — sluší k zatykači připojiti žádost svědčící všem soudům a bezpečnostním úřadům, aby stihanou osobu vzaly v předběžnou vazbu a dožadujícímu soudu ji odevzdaly. Zatykač má býti dle platných předpisů rozšířen a zejména býti co nejrychleji sdělen se všemi okresními soudy, bezpečnostními úřady a dozorcími orgány v okolí. Dle potřeby sluší též postarati se o další rozšíření a dle okolností dáti vyhlášku do ústředního policejního listu, jakož i do listů veřejných. V nejnovější době bývá zatykač uveřejňován v novinách zvláště rozšířených a k tomu se obyčejně připojuje podobizna stihaného.

IV. Jako se zatykačem, dlužno naložiti též i s popisem a vyhláškou ukradených nebo uloupených věcí, předmětů spáchaného podvodu, podniknutého padělání veřejných úvěrních papírů nebo mincí. Týká-li se takovýto popis předmětů značnější ceny a takových vlastností, že lze očekávati uveřejněním jejich objevení pachatele samého, nebo zabránění dalšího zla nebo lze se nadíti, že tím zjednáno bude odškodnění tomu, kdo škodu trpí, lze vyhlášení ihned opatřiti. Při popisu padělaných veřejných úvěrních papírů a mincí musí předběžně býti učiněno oznámení sborovému soudu druhé stolice a vyčkati se musí pokynů jeho. Každý povinen jest ihned vrchnosti oznámiti to, čeho se doví o popsanych předmětech.

V. Konečně bývá při zvláště těžkých zločinech (jako jest na př. loupežná vražda, zpronevření, krádež, podvod stran značných peněžních obnosů) nebo při obecně nebezpečných zločincích přislíbena odměna tomu, kdo zmocní se stihaného a odevzdá jej úřadu nebo přispěje k jeho dopadení; odměnu dává buďto poškozený sám nebo pokladna státní. Zatykač, popis osobnosti, popis odcizených předmětů a pod. odevzdati jest za účelem vytisknutí a dalšího rozšíření nejbližšímu policejnímu nebo politickému úřadu, v jehož sídle nalézá se knihtiskárna; ve zvláště naléhavých případech může výtisk a další rozšíření obstarati soud nebo státní zastupitelství samo (výn. min. sprav. ze dne 22. prosince 1850 č. 16.699). I stráž finanční věnovati má zvláštní pozornost osobám zatykačem stihaným nebo jinak popsaným a, dopadne-li je u vykonávání služby své, povinna jest zatknouti je a odevzdati nejbližší vrchnosti (nař. min. ze dne 15. října 1853 č. 209 ř. z.).

Závady realné (břemena realní).

I. Pojem.

Závadami čili břemeny realními v širším smyslu jsou závady, jež vážnou na nemovité věci, přecházejíce na každého jejího držitele, jako na př. hypotéky, služebnosti a zákonná omezení práva vlastnického. Realními závadami v užším smyslu (pozemková břemena, servitium reale, onus reale) jsou závazky k určitému plnění, které lpí na pozemku jako břímě jeho